

— I per què? No es una cosa ben natural? I a més, aquest és el nostre programa; no es veritat, Bernadina?

— És que decididament, hem de parlar de coses tristes? Tu tens l'obligació de ser feliç amb mi, ni que sones sigui per fer quedar malament als teus, que pretendes que un simple coplet no pot fer la sort d'una dona de casa bona. Ser feliç i no pensar en res més. Que tota la nostra vida sigui com aquest viatge sense port que hem fet per airejar la nostra joia.

FELIU

Que el nostre amor sigui florit de records alegres, d'instants divins com els que hem passat junts.

en

— I ara. Si dissimulaves tan bé.

— Que preguem café, també, la dia es un dia.

— Tant se val. Estic segur que tu també acabaràs sent un "cor-don bleu" formidable. Te vindrà el xoptre de la suïssa i de

ELLA I ELS ALTRES

petitzar i afalagar per tu, i no farà res més que adorar-te, a canvi.

— Feli. La meyer totigues que sempre es queixa. Que es tan de els segons? Que es es ra calaix?

— Tan dir que es a' copless?

— És clar. Vosté voldria el segon bon xet.

— És el plagi més, que es feria massa il·lusion.

— És el què que la Rosa be t'ha ajeutat gona.

— Els companys.

— Ep; això del mte ja ens ho has dit.

— Si després d'aquesta discorreda en dones una copeta de auy-

PRIMER ACTE

=== I per qué? No es una cosa ben natural? I a més, aquest es el nostre programa; no es veritat, Hermínia?

=== Es que decididament, hem de parlar de coses tristes? Tu tens l'obligació de ser feliç amb mi, ni que només sigui per fer quedar malament els teus, que pretenien que un simple empleat no pot fer la sort d'una noia de casa bona. Ser feliç i no pensar en res més. Que tota la nostra vida sigui com aquest viatge massa curt que hem fet per airejar la nostra joia. Que el nostre amor sigui florit de records alegres, d'instantis divins com els que hem passat junts.

=== I ara. Si dissimulàvem tan be.

=== Que prenguin café, també. Un dia es un dia.

=== Tant se val. Estic segur que tu també acabaràs sent un "cordon bleu" formidable. Tu tindràs el ceptre de la cuina i de la llar, i jo em deixaré peixar i afalagar per tu, i no faré res més que adorar-te, a canvi

=== Fugi. Un senyor botiguer que sempre es queixa. Que no van be els negocis? Que no es fa calaix?

=== Vol dir que no s'omplena?

=== Es clar. Vosté voldria el negoci ben net.

=== No es planyi mes, que em faria massa llastima.

=== No et queixis que la Rosa be t'ha ajudat prou.

=== Els acompanyarem.

=== Ep; això del niu ja ens ho han dit.

=== Si despres d'aquests discursos no dones una copeta de cony-

ac a aquest xicot, creure que no tens cor, Rosa.

=== Amb molt de gust. Al dels discursos, només?

=== I es clar que t'ho permeto.

=== I ara, si ni aquesta llibertat et donava, si que començaríem malament la vida de casats.

=== Be ens hem trobat l'Hermínia i jo.

=== Ets un demolidor.

=== Em penso, noi, que les dones t'han de guanyar per punts.

=== Oh, i que encara no tinc totes les entrades. Veniu tots?

=== Potser si, que hauríem de començar a passar. Estic inquiet per les entrades... Van prometre que me les guardarien, però, en dies així...

=====

Segon Acte

=== Que feu? No hi es la Rosa?

=== Tinc la clau, dona. Teniu, aquí porto el regal per a la Rosa.

=== Ja ho veuràs quan la Rosa el destapi. Tardará en tornar?

=== Els he telefonat, però ja saps com son. Els hauré d'anar a cerca jo mateix, d'aquí una estona. Si has de sortir, veste't.

=== Jo també.

=== Per dur-te el meu regal. Per molts anys, germana.

=== Te. No se si t'agradará.

=== I ens hem estimat. I no ens hem separat mai, ni ens separarem. No es veritat, Rosa?

=== Sempre ens en fas de falta. No se perquè dius aquestes coses.

===

- === Tu be t'ho mereixes...I ara que estem tots tres junts, que aixó no passa gaire sovint, voldria demanar-vos una cosa...
- === Ja veureu: com que ara jo haig de sortir molts dies de viatge, m'agradaria que fessiu mes companyia a l'Hermínia, que l'ajudessiu, que no deixessiu que es sentís tan sola...
- === No, ella no m'ha dit res. Però....
- === Potser son imaginacions meves...Perdoneu-me. Però es que jo me l'estimo tant, l'Hermínia, que voldria que no trobes mai a faltar res, i que sempre estés alegre...
- === Gracies, Rosa...I ara que hi penso: si no vaig a buscar els oncles a casa seva, son capaç de no venir.
- === No en diguis mal, que be ens duen la mona, cada any per Pasqua.
- === Sou unes malagraides. Be, tant se val, els aniré a cercar. Vols venir, Montserrat?
- === Fins a després, doncs.

=====

Tercer Acte

- === Hi ha algú en aquesta santa casa?
- === Mira, he pogut fer aquest matí dos clients d'un poblet de mala mort i atrapar encara el tren de migdia. Tenia unes ganes d'estar al teu costat.
- === Que et sap greu?
- === Ja veuràs, l'he trobat al bar de baix, que esperava els resultats del futbol, i li he dit que pugés aquí, que ja els sentirien a la Radio.
- === Be, seu, d'aquí una estona posarem la radio... Saps que he pensat?

=== Que aquesta nit, per celebrar-ho, podriem anar tots al teatre.

=== Home, si tu vols venir, també...

=== Per saber-ho, es clar.

=== Molt contents. No es bonic, aixó?

=== Que us passa, que esteu tan confidencials? que, ,li diem la noticia?

=== Que aquesta nit, per celebrar-ho, anem a teatre tots. Tu també es clar. Fins en Roma.

=== Te raó: que he tornat en diumenge, en lloc de dilluns... I encara, una altra cosa; que ara només hauré de sortir de viatge quinze dies en tot l'any, i que per poc que pugui, quan surti, l'Hermínia vindrà amb mi. Que et sembla?

=== Ja t'ho explicaré una altra estona.

=== Val la pena de celebrar-ho. Tota la família reunida; tots ben units, estimant-nos força... Que en som d'afortunats. Tenir aquesta unió, aquest amor que ens ha salvat sempre. La meva dona, les meves germanes. No som tots feliços? que mes podriem desitjar?

=== Vinga, ja es hora del Butlletí esportiu. Poseu la Radio.

=====